

Zborové listy

Z obsahu:

Milovaní	Modlárstvo
Identita Cirkvi bratskej	Pokánie a viera
O našej duši	Kysak 2007
Prenasledovaná cirkev dnes	Vznik Nového Zákona
Židovská múdrosť	O najkrajšej dúhovej modlitbe

Milovaní!

Pri príležitosti svätodušných sviatkov sme si zvolili nové strašovstvo na obdobie 2007 – 2011. My skôr narodení sa nemusíme roku 2011 dožiť, ale mladší i sám zbor by sa mal – ak bude vôľa Pánova.

Čo k tomu treba z našej strany?

V plnosti časov – keď boli zbudované kvalitné kameňom dláždené rímske cesty a keď gréčtina bola úradným jazykom Rímskeho impéria a Sokrates už 400 rokov pred narodením Ježiša Krista tušiac, že svet môže mať len jedného Stvoriteľa a nie Olymp plný bohov pre slobodu občana v demokracii mestského štátu Atény, vypil čašu bolehlavu – to všetko sa zavíšilo Golgatou, zmŕtvychvstaním, nanebovstúpením, zaslaním Ducha Svätého a založením Cirkvi. Čím všetkým Cirkev bola budovaná i kompromitovaná, zaznamenávajú ľudské dejiny. Dejiny plné intríg, ľudskej zloby, túžby po moci i svedectiev ľudskej statočnosti, obetavosti a nezištnosti obetovaných životov mučeníkov viery.

Dedičstvom 20.storočia je nebyvalé trieštenie či individualizácia? /individualizácia/ druhov zbožnosti, keď subjektívny zážitok v extáze bol vstupenkou do extra ligy zasvätených, Bohom vyvolených cirkevných spoločenstiev. Výsledok – množstvo nových cirkví, nových zbožností a nových uctievaní, ktorých východiskom je osobná skúsenosť – stretnutie s „Bohom“. Ide o porušenie historickej continuity i úlohy Cirkvi ako nositeľa kultúrnych, výchovno – vzdelávacích a etických noriem príslušnej spoločnosti. Sprievodným znakom tohto individualizmu je neúcta k národnej kultúre, hodnotám tvorivej práce, tradičnej rodine. Mať, či veľmi rýchlo nadobudnúť, zahŕňa mať aj mystický zážitok, čo je vraj viac ako byť verný, poslušný a disciplinovaný nasledovník Ježiša Krista. Bez nádeje na kariérny postup slúžiť i bez nároku na odmenu?

To sa bude týkať nielen zvolených starších, ale všetkých členov i sympatizantov zboru CB, ak chceme boj dokončiť a vieru zachovať! Nelukratívna perspektíva – rozíďme sa včas, ak sú pochybnosti, lebo ak zostaneš, robota a trápenia Ťa neminie! Ale byť pri tom bude stáť za to, aj keď vavrínový veniec víťaza nebol nikdy zo zlata.

Váš brat M. Motýľ

Identita Cirkvi bratskej

(2.časť)

Písmo jediným pravidlom života viery

Osobný vzťah

K Cirkvi bratskej patrí vrúcny, osobný a úctivý vzťah k Biblii. Stretnutie s živým Bohom vždy otvára cestu k prijatiu slova. K Cirkvi bratskej patrila výborná znalosť Písma.

Cirkev bratská očakáva od svojich členov vrúcny a verný osobný vzťah k Písmu svätému. Veríme, že pravý úžitok z Biblie vzniká tam, kde sa čitateľ samostatne vyrovnáva s tým, čo mu Boh vo svojom slove hovorí. Vtedy až keď sa pýtame na modlitbách, čo prečítaný text hovorí nám osobne, smieme poznávať tajomstva zo Božieho zákona. Štúdium Písma nie je určené k tomu aby nasýtilo len náš rozum(2Pt1,20), ale aby duchovne formovalo celú našu osobnosť. Biblia je k niha na cvičenie sa v pobožnosť, ale nie je určená k tomu, aby sme v nej hľadali len históriu a cirkevne učenie"

Teologické postoje

Čo veríme a vyznávame, čo v Biblii hľadáme

Sola skriptura

Pre Cirkev bratskú od jej začiatkov je charakteristický odkaz k reformačnej zásade „Sola Skriptura“ ako vymedzenie sa k rímsko - katolíckemu základu viery, ktorým je „Písmo a tradícia“

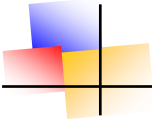
Neomylnosť(infallibility)

Cirkev bratská sa hlási k vyznaniu neomylnosti Písma. Jedna sa o teologický postoj, ktorý hovorí, že Biblia je neomylná a bez chyby vo veciach viery a spôsobu života(= v duchovných skutočnostiach). Teológia ju nazýva ako „limitovanú (obmedzenú) bezchybnosť“.

Toto vyznanie viery by nebolo potrebné formulovať, keby sme v Písmu nenarážali na skutočnosti, ktoré odporujú ľudskej logike a dnešnému poňatiu pravdivosti historických udalostí.

Zmysel Písma

Je v ňom uložené všetko, čo potrebuje človek, aby bol uvedený do pravého vzťahu k Bohu... Toto žive Božie slovo sa obracia skrze svedectvo Písma na človeka a hovorí mu v moci a živej autorite vždy určite veci. Hovorí o sude a usvedčuje ho z viny, prináša mu istotu Božej odpúšťajúcej lásky, formuje, ovláda a posväcuje celý jeho život.

Autorstvo - Inšpirácia a dvojaká prirodzenosť Písma

Cirkev bratská vyznáva, že Písmo bolo vnuknuté (inspiratio) Duchom svätým a má dvojakú prirodzenosť (podobne, ako má dvojakú prirodzenosť Pán Ježiš Kristus).

„Autorom Písma svätého je sám Boh. Postupne poveril jednotlivých pisateľov, zmocnil ich, svojím Duchom ich vyučil a viedol, aby zaznamenali jeho vôľu a plány, dielo spasenia ľudstva dokonané v Ježišovi Kristovi... Pisatelia biblických kníh sú ľudia. Ale Boh skrze nich hovorí svoje slovo. Ako človek prišiel Boh na svet. Preto v Biblii je všetko Božím hlasom, avšak so všetkým rušivým, čo patrí k nedokonalosti pisateľov. Takto je verbálna inšpirácia odmietnutá.

Vzťah písma a Božieho Slova (Sú Písma – Biblia – Božím slovom)

Zásady ani Vyznanie Poriadku CB príliš nerieši problematiku medzi tým, či Písmo – (Biblia) Božím slovom „je“ alebo „sa ním môže stať.“ Text z Vyznania CB vo formulácii: „ Písmo Sväté ako Božie slovo...“ naznačuje, že Biblia „je“ Božím slovom „per se“.

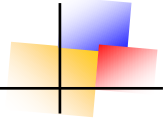
V ekumenickom dialógu sa dnes stretávame aj s pohľadom, ktorý reprezentuje prof. Heller (ETF UK): „Písmo je nástrojom Slova, nikdy však nie náleziskom. Nie je to teda človek, ktorý na základe svojich schopností a svojej usilovnosti v Písme nachádza slovo, ale naopak je to sám Boh, ktorý si Písmo používa, aby ním človeka oslovil, kedy a ako ráči (reformačné: Ubi et quando cisum est Deo). Božie slovo je teda bibliou, biblia sa stáva Slovom (oslovením), keď boh do Ducha.“ Vzťah Písma a Slova (Božieho) je živým predmetom (nie len) teologických (ekumenických) diskusií dneška.

Biblická exegéza a hermeneutika

„Vedecké bádania o Biblii sa nemusíme báť. Biblická veda je povelaná, aby objasňovala otázky vzniku a ľudského autorstva jednotlivých biblických kníh, či jednotliví pisatelia biblických kníh napísali všetko, čo je pod ich menom uchované a či rozumieme. Biblická veda nám **pomáha pochopiť zmysel textu**, tak ako bol určený vtedajším ľuďom a ako mu rozumeli. To je potom aj predpokladom pre výklad a interpretáciu biblického textu do súčasnosti.

CB vždy odmietala historicko-kritické (tzn. Vyššia kritika) prístupy ku štúdiu Písma, ktoré vychádzali z predpokladu, že Biblia je dielo „len“ ľudské a všetko „nadprirodzené“ je len akousi projekciou, ktorej sa treba zbaviť, aby sme narazili na „to autentické“ (čo bolo tradíciou skreslené a zahmlené).

Kaz. Jan Asszonyi

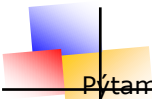

Stále stojíme pred nepochopením toho úplne základného – straty našej duše, výzvy zo strany Pána Ježiša, že ju máme až znenávidieť. Možno nás do veľkej miery mýli a mátie protichodnosť vyjadrenia ohľadom nej. Okrem týchto negatívnych postojov sa dozvedáme, aká je ľudská duša vzácna. Čo by človeku prospelo, keby vlastnil aj celý svet, ale svojej duši uškodil. A uškodiť sa jej dá len tak, že si ju podržíme v rézii. Že ju nepustíme zo svojich rúk, neodovzdáme Pánovi.

Napriek tomuto rozporuplnému (či práve preto) je potrebné sa dušou zaoberať. Pochopil som, že ju môžem zachrániť **stratou**. Zastavme sa na chvíľu pri tomto odporúčaní či dokonca podmienke. Určite vnímate spolu so mnou, že v tomto bode ide o istú ak nie totálnu **negáciu** seba samého, ak vnímam dušu ako tú najintímnejšiu a najhlbšiu časť mojej bytosti. Moje jadro. Zároveň ide aj o istú **agresiu** proti sebe. V čom spočíva? Nazdávam sa, že si musím uvedomiť svoju mnohú nevedomosť ako prítomnú skutočnosť, ktorá ma sprevádza mojím celým životom. Možno až na každom kroku. Nepochopíte ma zle! Myslím na moje predstavy, návyky, osvojenosti, ktoré som kedysi pomenoval „mentálne vzorce“. Napríklad: keď počujem príbeh o milosrdnom Samaritánovi, hneď začnú pôsobiť: toto už poznám. A práve takýto postoj mi zabraňuje mať požehnanie z prijatia nového, stále nepoznaného, z Božích impulzov práve v týchto okolnostiach môjho života a práve v tomto konkrétnom čase. Čo urobíme? Čo je treba urobiť?

Nazdávam sa, že potrebujeme utíšiť naše vnútro, istým spôsobom ho potrebujeme až **umlčať**. Nedovoliť „hovoriť“ návykom, osvojenému už poznaniu. Je potrebné otvoriť sa aj v známých skutočnostiach pre nové, nepoznané a cudzie. Nedokážeme to automaticky. Ak sme plní problémov, starostí o tento život, zdravie, rodinu... nemôžeme byť navo oslovení a nemôžeme si odnieť požehnanie.

Prečo o tom premýšľam? Predovšetkým preto, že potrebujem seba zmenšovať, dávať sa bokom, miznúť zo scény – zapierať a popierať sa, aby som – a to je to druhé, mohol duchovne rásť. Bez **likvidácie nášho psychického ja – duševného ega** sa nepohneme z miesta. Budeme sa stále točiť iba v kruhu. Poznám ľudí, ktorých som 10 rokov nevidel a nepočul sa ich modliť a po tomto dlhom čase sa títo ľudia modlili presne tak, ako pred 10 rokmi! Čo sa dialo za ten čas v ich vnútri? Kam postúpili? Zdá sa, že sa Božích právd zmocňovali svojím intelektom, nie vierou – a preto stagnujú a preto sú prázdni. Uverím tam, kde som zasiahnutý vo svojom epicentre – vo svojej duši. Keď je zasahovaný môj rozum, nič sa nedeje, aj keď môžem mnohému porozumieť. Nič sa nedeje na mojom duchovnom skvalitňovaní a raste.

Pýtam sa, nie je príčinou našej stagnácie práve to, že sme zabudli strácať naše duše? Myslí touto výzvou Pán Ježiš iba na jednorazový akt, alebo na proces uskutočňovaný počas nášho celého života viery a nasledovania? Len tam, kde zomrieme starému (aj dobrému a poznanému), kde sa ho dokážeme úplne vzdať, k nám poplynie niečo nové, oplodňujúce nás, aby sme už konečne začali prinášať plody Ducha Svätého premieňaní na obraz Kristov.

Miroslav Bielik

Prenasledovaná cirkev dnes

PAKISTANSKÝM KREŠŤANOM POVEDALI, ABY KONVERTOVALI ALEBO ZOMRELI, 23.5.2007

Krešťania z pakistanského mesta sužovaní protalibanskými militantmi hľadajú ochranu vlády pred termínom, do ktorého musia konvertovať na islamu, alebo budú vystavení násiliu.

Asi 500 pakistanských kresťanov z Charsaddy, mesta v severozápadnej pohraničnej provincii susediaceho s Afganistanom, dostalo už listy, ktoré im hovoria, aby zatvorili svoje kostoly a konvertovali, inak sa stanú cieľom bombových útokov.

Niekoľko kresťanov, ktorí sú v prevažne moslimskej krajine zanedbateľnou menšinou, z mesta utieklo a ďalší žijú v strachu, hovoria ich vodcovia.

Niektorí z nich sa sťažujú, že polícia neberie hrozby vážne.

„Polícia hovorí, že niekto týmito listami vtipkuje na náš účet“, povedal na tlačovej konferencii v Islamabadé Chaudhry Salim, kresťanský vodca z Charsaddy. „Nasadili na ochranu našich kostolov iba dvoch policajtov ... to je ochrana, ktorú dostávame.“

Shahbaz Bhatti, prominentný kresťanský vodca a predseda Aliancie všetkých pakistanských menšín, povedal, že zodpovednosť za útoky po termíne poniesie provinčná vláda, ktorá je ovládaná koalíciou protalibanských strán.

Zo správ z Internetu:

Komentár: *Keď som si prečítala túto správu, spomenula som si na udalosť z knihy Ester - keď sa Ester stala manželkou perzského kráľa Ahasvera. Žid Mardocheus sa vrámcí svojej viery (1. a 2. Božie*

prikázanie) odmietol klaňať Hámanovi, ktorý z pomsty vymyslel plán vyvraždenia všetkých Židov v ríši a predložil ho kráľovi:

kap. 3: A Háman riekol kráľovi Ahasverovi: Je nejaký národ, rozptýlený a oddelený od iných medzi národmi po všetkých krajinách tvojho kráľovstva a ich zákony sú rozdielne od zákonov všetkých národov, a kráľove zákony nezachovávajú. Ak sa to vidí kráľovi za dobré, nech sa napíše, aby ich vyhubili...

Kráľ povedal Hámanovi: To striebro je dané tebe i ten ľud, aby si s ním spravil to, čo sa ti líbi.... Toho dňa bolo napísané všetko tak, ako to rozkázal Háman vladárom kráľovým ... A listy boli poslané po behúňoch do všetkých krajín kráľových, aby plienili, vraždili a zahubili všetkých Židov od mladého do starého, deti i ženy ... a ich ulúpený majetok aby pobrali za korisť...

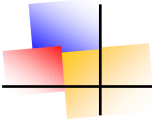
kap. 4: Mardocheus zvedel všetko, čo sa stalo ... (poslal odkaz k Ester, aby sa prihovarila u kráľa, ale Ester mala strach, že by ju kráľ dal za biť)... Ale keď oznámili Mardocheovi slová Esterine, riekol Mardocheus, aby dali Esteri odpoveď: **Nemysli si vo svojej duši, že sama unikneš v dome kráľovom zo všetkých Židov. Ba ak budeš naozaj mlčať v tento čas, dostaví sa Židom z iného miesta úľava a vyslobodenie a ty a dom tvojho otca zahyniete. A kto vie, či práve pre čas, ako je toto, neprišla si ku kráľovstvu! Vtedy riekla Ester, aby zase povedali Mardocheovi: Id', zhromaždi všetkých Židov, ktorí sa nachádzajú v Súsane a postíte sa za mňa a nejezte ani nepite tri dni ani vodne ani v noci a ja tiež i moje dievčatá sa budeme tak postiť a tak vojdem ku kráľovi, čo nebude podľa zákona a ak zahyniem, zahyniem.** Mardocheus odišiel a vykonal všetko tak, ako mu rozkázala Ester. (čo sa dialo po tom, môžete si prečítať v kap. 5-8)

ZÁVER:

kap. 8: ... kráľ dal právo Židom, ktorí sú v ktoromkoľvek meste, aby sa zhromaždili a postavili sa do boja za svoj život... a Židom nastalo svetlo a radosť, rozkoš a česť. ... Židia mali radosť a veselosť, hostinu a dobrý deň, sviatok. A mnohí z národov krajiny pristupovali čo do náboženstva k Židom, lebo padol na nich strach Židov.

Pripravila B. Havrilová

Rabi Harold s. Kushner: Zo zbierky „Židovská múdrosť“

Pokiaľ naše uvedomenie toho, kto sme, bude závisieť od popularity a názorov iných ľudí, budeme od týchto ľudí vždy závisieť.

Každý deň budú schopní podtrhnúť nám koberec pod nohami...

Naša duša nepachtí po sláve, pohodlí, bohatstve a moci. Tieto pôžitky vytvárajú práve toľko problémov, koľko ich riešia...

Nedostatok zmyslu nás znechucuje a zbavuje naše životy radosti. Môžeme mať všetky veci, čo si želáme, a napriek tomu budeme cítiť prázdnotu.

Môžeme dosiahnuť vrchol vo svojom povolání a ustavične mať pocit, že nám niečo chýba. Môžeme vedieť, že priatelia a známi nám závidia a napriek tomu cítiť, že v živote nám chýba ozajstná radosť.

Ak sme nikdy nepoznali inú možnosť, potom si myslíme, že spôsob, akým žijeme so všetkými sklamaniami, je jediný spôsob.

Nazdávame sa, že najšťastnejší ľudia, ktorých poznáme, sú takí, čo pracujú na tom, aby boli láskaví, nápomocní a spoľahliví a do ich životov sa vkradne šťastie, kým sú zamestnaní týmto konaním. Je to vedľajší plod činnosti, nikdy však prvotný cieľ.

Potreba zmyslu nemá biologický charakter ako potreba akceptácie a vlastného ocenenia. Je to náboženská potreba. Prapôvodný smäd našich duší.

... život v neprestajnej zábave je iba korením života, nie však jeho hlavným smerom, pretože keď sa skončí, nezostane z trvalých hodnôt nič.

- zo závetu Júdu Ben Jechiel Ašera

Nikdy som nestretol človeka, v ktorom by som nerozoznal lepšie kvality, ako mám sám:

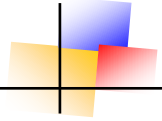
Ak bol starší, povedal som, že urobil viac dobrého ako ja,
ak bol mladší, povedal som, že viac prispel na dobročinnosť,
ak bol chudobnejší, povedal som, že väčšmi trpel,
ak bol múdrejší, poklonil som sa jeho múdrosti,
ak nebol múdrejší, posudzoval som jeho chyby menej prísne.

Vezmi si to k srdcu, syn môj.

- starý rabín:

Keď sa modlím, modlím sa rýchlo, pretože vtedy ja rozprávam s Bohom, ale ak čítam Tóru, čítam pomaly, lebo vtedy sa Boh rozpráva so mnou.

Vybrala Kamila Motýľová

Zaujala ma táto správa z obdobia medzi svetovými vojnami. Tou prvou svetovou (1914-1918/, jej príčinami a dôsledkami, sa ešte stále zaoberali aj v BR z tridsiatych rokov min. storočia. Zároveň však sa určití „kresťania“ nerozpakovali živiť podmienky pre dozrievanie času druhej svetovej katastrofy. Poznanie minulosti má slúžiť k varovaniu sa pred chybami v budúcnosti. Myslime na to, lebo budúcnosť stále pokračuje...

Modlárstvo ukázalo svoju tvár

Tí, čo sa pozerajú na Nemecko ako na kresťanskú krajinu, žasnú nad tým, čo sa tam teraz deje, ako ďaleko sú tzv. nemeckí kresťania od Krista a jeho pravdy. Nedávno hovoril vodca nemeckého hnutia viery, univ. prof. Hauer na tému: „Nemecká viera alebo kresťanská?“ Obžaloval cirkev, že sa neodvážila zaobstarať si novú ústavu, prípadne vyznanie upraviť. Mala si vziať rasu a moc krvi ako základy od Boha a posvätiť ich pre nemecký život. Ježiš, tak ako sa nám predstavuje v Novom zákone, nemôže byť naším vodcom a prostredníkom, to je nábožensky neznesiteľné. Nik sa vraj nemôže stavať medzi nás a Boha. A ešte toto: „Nestripíme, aby niekto mladej nemeckej generácii nesvedomito predkladal, že musí spoznať svoj hriech a potom **pokáním a vierou** dosiahnuť ospravednenie u Boha.“

(Z Bratskej rodiny r. 1934/10)

Pokánie a viera

Toto dvojce súvisí spolu. Sú to dve súčasťi obrátenia.

Pokánie, ako základ nového vnútorného života, požaduje ako Stará tak aj Nová zmluva od každého hriešnika, ktorý chce byť Bohom prijatý na milosť.

V Novej zmluve sa pokánie predkladá ako zmena zmýšľania. „Čiňte pokánie“. S týmto kázaním vystupuje nielen Ján Krstiteľ, ale hlavne Ježiš Kristus sám hneď na počiatku svojho pôsobenia a označuje to za účel svojho príchodu, aby volal „hriešnych k pokániu“.

Pokánie bolo cieľom a obsahom kázania apoštolov, tak ako ich k tomu Ježiš Kristus pred svojím nanebovstúpením vyzval, ap. Peter napomínal a ap. Pavel činil.

Pokánie pôsobí Boh. Je základnou požiadavkou, vlastne podmienkou pre každého, kto chce dosiahnuť nebeské kráľovstvo a musí byť spojené s vierou v Spasiteľa hriešnikov.

Ak chceme pokánie psychologicky rozoberať, nájdeme tu týchto päť momentov.

1. Je to spoznanie hriecha spojené s oľutovaním a s vedomím osobnej zodpovednosti. K tomu dochádza tam, kde slovo o Ježišovi

Kristovi mocou Ducha Svätého pôsobí na človeka a ten sa svojou vôľou tomuto vplyvu Božiemu podriadiuje.

2. Sú to výčitky vo svedomí, keď je človek zdesený pred Božím hnevom a cíti bolesť a žiaľ nad hriechom a nevďakom voči Božej láske .

3. Je to pokora pred Bohom spojená s vedomím nehodnosti.

4. Ide o vyznanie pred Bohom, v ktorom sa odsudzujeme a staviame sa do svetla pred Bohom. „Každý, kto zle činí, nenávidí svetlo..., ale kto činí pravdu ide ku svetlu...” Popri takomto vyznaní pred Bohom sa odporúča aj vyznanie súkromné. Rozhodne ale je potrebné, aby sme v zmysle výslovného pokynu Ježiša Krista odprosili tých, proti ktorým sme sa previnili.

5. A piatou požiadavkou je predsavzatie nápravy ako dôkaz pravosti pokánia a viery v odpustenie hriechov.

Pokánie je dvoje. Jednak to, ktorým neobrátенý hriešnik prijíma Božiu milosť a potom i to, ktorým veriaci kresťan tento stav milosti každodenne obnovuje.

Pokánie je teda Bohom spôsobená zmena doterajšieho zmýšľania, keď človek spoznajúc svoj Bohu odporný život ho bez rozpakov odsudzuje a ľutuje svoje hriechy, od nich sa odvracia a po ich odpustení túži. Toto pokánie je jedinou cestou ku spaseniu pre všetkých ľudí.

(Z Bratskej rodiny r. 1936/7,8)

Pripravila Zdeňka Havrilová

Kysaĕ 2007 (4. – 8. máj)

A máme za sebou ďalší rodinný tábor. Bol to desiaty ročník. Ani si to neuvedomujeme, ale už sa naše rodinné tábory stávajú tradíciou. Po tábore si na neho s radosťou spomíname avšak po niekoľkých mesiacoch sa tešíme na ten ďalší.

Je to tímová práca. Zapojených v rôznych službách bolo viac ako 20 ľudí. Je našou túžbou, aby každý vnímal, že jeho dary sú cenné a pre Boha užitočné, pritom vôbec nezáležalo, o aký druh služby išlo. Niektorí slúžili slovom, niektorí organizovaním alebo herectvom. Viete, vytvoriť teamovú prácu vôbec nebolo jednoduché. Stálo to mnoho, mnoho úsilia a trpezlivosti. Očakávaní a sklamaní. Spoločne trávených večerov. Samozrejme, tieto veci nevidno, ale ani nikto za to nečaká potlesk... Oveľa jednoduchšie by bolo vziať nadaných bratov a sestry a zorganizovať vyučovací tábor pre „ostatných“. Ale práve toto sme nechceli!

Ľudia majú plné hlavy teórií. Často biblických a správnych, ale pre život z Ducha Svätého nemá veľký význam, ak by boli tieto dôležité vedomosti zahrabané a dary Ducha Svätého nevyužitú. Tábor bol príležitosťou aby, nás neboleli iba zadky, ale aj ruky :) Je to mnohoročná snaha a dúfam, že aj takouto mnohoročnou snahou naďalej ostanú.

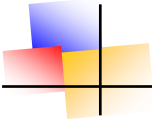
Aj témy sa niesli v tomto duchu. Minuloročný tábor sa viac sústredil na „Milosť“, videnie a okúsenie bezpodmienečnej Božej milosti. Na tomto tábore sme sa sústredili na „Znaky života“. Znaky živého kresťana, ktorý okúsil milosť nášho Pána Ježiša Krista. Ak sa niekoho Pán Ježiš dotkne, musí sa to prejaviť na jeho praktickom živote. Nie sme ako nejakí meditujúci mnísi, ale soľ a svetlo medzi ľuďmi.

Taktiež sme veľmi vďační za návštevy starších generácií zo zboru. Nebolo ich síce mnoho, ale od tých, čo boli, sme mohli cítiť obojstranné prijatie a rešpekt. Kiež by to tak bolo vždy... Chceme sa ešte poďakovať všetkým, ktorí sa za tento tábor modlili, aj tým, ktorí boli odvážni a pozvali svojich neveriacich priateľov alebo príbuzných.

- Ervin -

Dňa 12. mája 2007 si v Evanjelickom kostole v Trebišove vyslovili manželský sľub Angelika a Shagy.

Vznik Nového Zákona

Prvá cirkev vlastnila milovaný grécky Starý zákon, no v druhej polovici 1. storočia začali zbierať a kopírovať aj Bohom inšpirované spisy apoštolov a novozákonných prorokov. Zdá sa, že hoci jednotlivé evanjeliá vznikali na rozličných miestach, na konci 1. storočia už boli zozbierané do jednej knihy, ktorej sa hovorilo „Evanjelium“. Približne v tom istom čase boli viazané listy apoštola Pavla, písané rôznych zborom, a ako „druhá kolekcia“ kolovali medzi zborní pod titulom „Apoštol“. Pre objasnenie tejto knihy bolo dôležité dielo, ktoré dnes voláme „Skutky sv. apoštolov“. Táto kniha bola napísaná Lukášom pravdepodobne spolu s evanjeliom - tvorili tak jednu knihu. Popri týchto boli uznané za Bohom inšpirované a prijaté za kánonické knihy aj listy ďalších apoštolov ako aj Zjavenie Jána. Z toho vyplýva, že *Biblia bola kompletná už v druhom storočí po Kristovi*.

Neskôr vznikol *Codex - Biblia* v jednom zväzku, viazaná ako dnešné knihy (už nebolo potrebné uchovávať v knižnici množstvo rôznych zvitkov). Z týchto Codexov sa však nezachovalo nič, jednak preto, že text bol písaný na papyrus, ktorý nemá dlhú trvácnosť, a jednak preto, že mnohí cisári prenasledovali kresťanov a „poľovali“ na Biblie (predovšetkým Dioklecián, na konci 3. storočia). Najstaršia takmer úplná zachovaná grécka Biblia, ktorú dodnes máme, je slávny *Codex Vaticanus*, rukopis z polovice 4. storočia, ktorý je uložený vo Vatikáne.

Keďže cirkev sa v prvých storočiach veľmi rýchlo šírila, bola aj Biblia usilovne opisovaná, aby každý zbor vlastnil svoju Bibliu. Všetko sa muselo písať ručne, preto zakaždým vznikla len jedna kópia. Dopyt po Biblii bol stále väčší ako ponuka. Preto vznikla nová metóda - v miestnosti, ktorá sa volala „*Skriptorium*“, sedelo niekoľko pisateľov „*Skribentov*“. Jeden pomaly predčítal text a ostatní ho starostlivo zapisovali. Biblia sa predávala v obchodoch, no bol jej nedostatok. Kúpiť si ju mohli len bohatí ľudia, no cestujúci si ju vzali so sebou do svojich zborov až do najposlednejších kútov Rímskej ríše, dokonca až za jej hranice. Keď skončilo prenasledovanie kresťanov a cisár Konštantín zrtovmo-právnil kresťanstvo s inými náboženstvami, boli Biblie rozmnožované oficiálne s podporou vlády. Veľkú radosť spôsobilo Konštantínov rozkaz, aby sa urobilo 50 kópií na jeho náklady a tieto aby sa odovzdali zborom!

Biblia sa však dostala aj do rúk ľudí, ktorí nevedeli po grécky, preto sa začalo s

prekladmi do iných antických jazykov. Jeden z nich je sýrčina, teda aramejčina, ktorú používalo mnoho prvých kresťanov. Takto vznikol preklad, zvaný Pešitto (zn. „jednoduchý“). Ďalšími prekladmi bol koptický (staroegyptský) a stal sa štandardnou verziou pre koptickú cirkev. V prvých storočiach ďalej vznikli preklady do etiópčiny, arabštiny, arménčiny a gruzínštiny. Už vo štvrtom storočí tu boli prvé preklady Biblie do latinčiny... ale o tom sa dočítame nebudúce.

O najkrajšej - dúhovej modlitbe

Milé deti, doteraz sme si rozprávali rozprávky o farebných modlitbách. Každá nepekná vlastnosť, s ktorou sa musíme popasovať, mala svoju farbu. A tiež vieme, že všetky zlé a škaredé vlastnosti pochádzajú z pýchy. Teraz si však porozprávame o tej najkrajšej modlitbe. Aká je? No predsa dúhovú!

Keď je dlho sucho a horúco, všetci sme (ľudia, trávička, stromy aj kvietky) veľmi unavení a utrpení. Potom však príde veľký dážď, ktorý všetko osprchuje a vyumýva. Zrazu sa nám lepšie dýcha a všetko sa nám zdá veselšie a krajšie. Po takom dobrom dáždiku sa na oblohe často objaví nádherná vec - dúha. Vyzerá ako obrovská stuha utkaná z jasných a žiarivých farieb, ktoré sú pekne usporiadané. Ak je aj vo vašich srdiečkach a hlávkach láska a skromnosť - potom budú aj vaše modlitby ako dúha na oblohe. Keď dokážete odohnať zlé myšlienky a budete vďační za všetko dobré, čo dostávate - budú mať v nebi z vašich modlitieb isto-iste veľkú radosť.

Všetci dostávame veľmi veľa dobrých vecí - múdreho otecka, láskavú mamku, súrodencov aj kamarátov. Svet je plný krásnych vecí - slniečko svieti, vtáčiky spievajú, koláčiky rozvoniavajú. Ani sa nedá vymenovať, čo všetko úžasné stvoril Hospodin - náš Boh. Keď sa mu chceme za jeho dobrotu odvdáčiť, musíme sa správať tak, ako nás to učí Jeho syn - Ježiš Kristus. Byť dobrým ku každému (aj keď sa nám veľmi nechce). Vtedy budú iste aj naše modlitby plné jarných a krásnych farieb - lásky a dobra. Dúhové modlitby, milé nášmu Pánovi. V Biblii je krásny verš:

.....svoju dúhu kladiem na oblaky, bude znamením zmluvy medzi mnou a medzi zemou." 1.M 9,13 Pán Boh nám dáva dúhu ako znamenie zmluvy - dohody. A my všetci máme tento dar prijať. Prečítajte si tento verš spolu s ockom a mamkou a porozprávajte sa všetci o ňom. Iste to bude veľmi pekné.

Teta Kamila

Organizačné informácie

Pravidelné stretnutia:

- ✚ **Nácvik chvál:** v nedeľu o 8.30 hod. v modlitebni (vedie J. Havrila)
- ✚ **Modlitebná chvíľa:** v nedeľu o 9.30 hod. v modlitebni
- ✚ **Program pre deti** je každú nedeľu:
 - dorast: od 9.30 do 10.00 hod.
 - besiedka: od 10.25 do 11.00 hod.
- ✚ **Besiedka – nácvik spevu:** v nedeľu od 11.00 do 11.20 hod.

Kto potrebuje službu autom, nech sa obráti na brata kazateľa.

Kazateľ je k dispozícii k pastoračným rozhovorom v každom čase.

Kontakty : kancelária zboru: 055/62 254 24; kaz. P. Halža 0907 - 927590

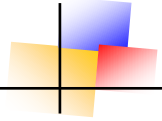
Služba pri ozvučení: Ján Havrila

Služba prekladu kázne: Daniel Liška

Modlitebné podnety:

- ✚ Za stretnutia v mesiaci
- ✚ Za program na nové funkčné obdobie staršovstva
- ✚ Za obdarovanie staršovstva k duchovnému vedeniu zboru
- ✚ Za rodiny s deťmi
- ✚ Za chorých a starších
- ✚ Za všetky zložky práce v zbore
- ✚ Za zdarne prevedenie rekonštrukčných prác v zborovom dome
- ✚ Za doriešenie pozemku ul. Bardejovská

Staršovstvo informuje

- ✚ Sestra Danica Klincková informovala, že chce ukončiť prácu v redakčnej rade Zborových listov kvôli zložitej rodinnej situácii.
- ✚ Dňa 27.5.2007 sa konali voľby do staršovstva. Zvolení boli bratia: I. Žežula, O. Straka, M. Bielik, F. Kaleja a ako náhradník Ľ. Straka.
- ✚ Pokračovali jednanie s mestom ohľadom pozemku na Bardejovskej ulici.
- ✚ 25.5.2007 bolo výročné členské zhromaždenie Evanjelickej aliancie.

Zborové listy vydáva Zbor Cirkvi bratskej, Kováčska 31, Košice.

Len pre vnútornú potrebu.

Uzavierka nasledujúceho čísla je v pondelok 25.6. 2007 - schránka na chodbe.

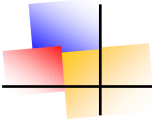
Vopred ďakujeme za príspevky.

Redakcia: br. kaz. Halža, D. Klincková, M. Motýľ, Ľ. Straka, I. Žežula, B. Halžová.

Detská stránka: K. Motýľová, B. Havrilová, jazyková úprava: M. Bielik

Grafická úprava: J. Kutlíková

Web: <http://www.cb.sk>

Program na mesiac jún

1.	Pi	15.00 Náboženstvo; 17.00 Dorast
3.	Ne	9.30 Modlitby /M. Bielik/; 10.00 Bohoslužba /kaz. P. Halža/ Pamiatka na ukrižovanie a zmŕtvychvstanie Pána 18.00 Modlitby
4.	Po	18.00 Stretnutie sestier
6.	St	15.00 Klub /M. Baranová/; 18.00 Mládež
7.	Št	18.00 Biblická hodina /kaz. Halža/
8.	Pi	17.00 Dorast
10.	Ne	9.30 Modlitby /M. Jaško/; 10. 00 Bohoslužba /kaz. P. Halža/ 16.00 Stretnutie rodín
11.	Po	
13.	St	15.00 Klub /M. Baranová/; 18.00 Mládež
14.	Št	18.00 Biblická hodina /kaz. Halža/
15.	Pi	15.00 Náboženstvo; 17.00 Dorast
17.	Ne	9. 30 Modlitby /I.Žezula/;10. 00 Bohoslužba /kaz. P. Halža/ Stretnutie v skupinách
18.	Po	
20.	St	15. 00 Klub /M. Baranová/; 18. 00 Mládež
21.	Št	18. 00 Biblická hodina /návšteva z SGA/
22.	Pi	17.00 Dorast
24.	Ne	9. 30 Modlitby /E. Mittelman /; 10. 00 Bohoslužba /Svedectvá zo života viery/ 18.00. Michal'any
27.	St	15. 00 Klub /M. Baranová/; 18. 00 Mládež.
28.	Št	18. 00 Biblická hodina /kaz. P. Halža /
29.	Pi	

Zmena programu vyhradená.